

Nr 35.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade varuförteckningen m. m.

(1:a avd.)

I en den 16 mars 1951 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 148, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

- 1) förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade varuförteckningen;
- 2) förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror; samt
- 3) förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt fogade varuförteckningen.

Beträffande lydelsen av ovannämnda under 1)—3) angivna författningsförslag hänvisas till propositionen (s. 2—9).

Rörande vad *departementschefen* anfört vid ärendets behandling inför Kungl. Maj:t hänvisar utskottet, i den mån detta ej framgår av den nedan lämnade sammanfattningen av propositionens huvudsakliga innehåll, likaledes till propositionen. Redogörelsen härutinnan återfinnes å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen:

Inledning s. 10.

Ändring beträffande förordningen om varuskatt s. 10—12.

Ändringar i förordningen om skatt å vissa pälsvaror s. 12—16.

Ändringar beträffande förordningen om försäljningsskatt s. 16—20.

Enligt den vid förordningen om varuskatt fogade förteckningen skall sådan skatt erläggas bl. a. för choklad eller ersättningsmedel härför med tillsats av socker eller sötningsmedel, i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga till statistiskt nummer 298. För osötad choklad eller osötat ersättningsmedel för choklad föreligger däremot icke skatteplikt. Vissa tillverkare av blockchoklad hade — i stället för att såsom hittills leverera normalsötad blockchoklad — börjat tillhandahålla dels osötad choklad och dels en särskild sockerglasyr eller blockchoklad med avsevärt högre halt av socker eller sötningsmedel än normalt, avsedd att blandas med den osötade chokladen. Ett dylikt blandningsförfarande kan i vissa fall betraktas såsom skattepliktig tillverkning enligt 1 § andra stycket för-

ordningen om varuskatt. Med hänsyn främst till svårigheterna att kontrollera en tillverkning av nu angivet slag föreslås i propositionen den ändringen i nämnda förordning, att skattskyldighet stadgas beträffande choklad eller ersättningsmedel härför oavsett om socker eller sötningsmedel förekommer i sådan vara eller icke.

Enligt 3 § 1 mom. förordningen om skatt å vissa pälsvaror skall för inom riket beredda skinn utgå skatt med det belopp för varje skinn, som angives i en vid förordningen fogad förteckning. De enligt förteckningen nu gällande skattesatserna, vilka ägt tillämpning sedan den 1 mars 1948, avvägdes på sin tid så att skatten beräknades utgöra omkring 15 procent av värdet av beredda skinn.

I 3 § 2 mom. i samma förordning stadgas att skatten för importerade beredda pälsskinn utgår med 20 procent av tullvärdet med tillägg av själva tullen, dock att beträffande beredda lösa skinn av räv skatten skall utgå med minst det belopp som enligt 3 § 1 mom. utgår vid beredning inom riket.

Vidare må nämnas att enligt 6 § i nämnda förordning skall beredare av pälsskinn i deklaration, som skall insändas till kontrollstyrelsen efter varje kalenderkvartals utgång, ange antalet av honom beredda skattepliktiga skinn av varje slag, som under kalenderkvartalet utlämnats från beredningsstället eller av beredaren tagits i anspråk för vidare bearbetning. Härvid må avdrag göras bland annat för skinn, som enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn. Denna avdragsrätt medför, att skatt icke åvilar inom landet beredda pälsskinn, som försäljas på världsmarknaden. I fall där dylika skinn inom landet användas för framställning för export av pälsverk, såsom pälsar och mössor, kan enligt nu gällande beskattningsregler erlagd beredningsskatt icke restitueras. Pälsvaruskatt, som erlagts vid införsel till riket av beredda lösa pälsskinn kan däremot restitueras, bland annat i fall då vederbörande pälsvarufabrikant enligt förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution hos tullverket anmäler, att han önskar komma i åtnjutande av tull- och skatterestitution vid utförsel av färdiga pälsvaror, i vilka de skattebelagda skinnen ingå.

Med hänsyn till att under tiden efter det skattesatserna för inom riket beredda skinn år 1948 fastställdes priserna å vissa skinnslag stigit tämligen kraftigt medan prissänkning inträtt å vissa andra skinnslag har i propositionen framlagts förslag att skattesatserna i dylika fall skola jämkas till sådana belopp att skattebelastningen för varje skinnslag i genomsnitt kommer att motsvara 15 procent av nu noterade skinnpriser. Vid varuförteckningens utarbetande har vidare beaktats från branschhåll framfört önskemål om en uppdelning beträffande beskattningen av utterskinn.

Vidare föreslås införande i förordningen om skatt å vissa pälsvaror av en ny bestämmelse av innehåll att där inom riket beredda pälsskinn, för vilka skatt erlagts, använts för framställning av pälsverk eller arbeten därav och dessa under vederbörlig tullkontroll utförts ur riket, Kungl. Maj:t äger medgiva tillverkaren av varorna återbetalning med belopp motsvarande den er-

lagda skatten. Denna nya bestämmelse har i förslaget upptagits i 17 § samtidigt som nu gällande stadgande i samma paragraf flyttats till en ny paragraf, 18 §. Departementschefen har uttalat att återbetalning av pälsvaruskatt borde medgivas endast under förutsättning att vederbörande pälsvarufabrikant hölle särskild redovisning över sin tillverkning och försäljning för export.

Enligt 1 § förordningen om försäljningsskatt skall för vara, som är upptagen i en vid förordningen fogad förteckning, erläggas försäljningsskatt, där varan yrkesmässigt försäljes inom riket eller varan hit införes. I nämnda förteckning anges att försäljningsskatt utgår för bl. a. *dels* grammofoonverk, ingående i radiogrammofoner (ur stat. nr 1885: 2) samt grammofoonver och grammofoonverk (ur stat. nr 1992: 1) med 20 procent av beskattningssvärdet *dels ock* färdiga grammofoonskivor (stat. nr 1992: 2) med en krona per styck.

Med hänsyn till att numera saluföras s. k. långspelande grammofoonskivor, vilka betinga betydligt högre pris än skivor av nu gängse typer, föreslås i propositionen en höjning av skattesatsen från en till tre kronor för skivor med mer än 8 minuters speltid per skivside. Vidare skall enligt propositionsförslaget *dels* — i likhet med vad som gäller beträffande radiogrammofoner — från skatteplikt undantagas sådana höljen till grammofoonver och grammofoonverk, som utgöra möbel eller schatull, *dels ock* skatteplikten utvidgas att omfatta jämväl för grammofoonverk avsedda elektriska motorer och elektriska ljuddosor (pick-ups).

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 148, antaga vid propositionen fogade förslag till

1) förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade varuförteckningen;

2) förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror; samt

3) förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt fogade varuförteckningen.

Stockholm den 13 april 1951.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Heüman, Gustaf Elofsson, Velande,
Petrén, Ramberg, Wehtje, Einar Eriksson, Snygg, Werner och Rune Jo-
hansson samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Sandberg, Björklund,
Jonsson i Skedsbygd, Orgård, Kristensson i Osby, Hagberg i Malmö, Olofs-
son, Brandt och Gunnarsson.